

ORIENTACIONS

Organ del FRONT UNIVERSITARI DE CATALUNYA

Portantveu dels GRUPS NACIONALS DE RESISTÈNCIA

Barcelona, Febrer 1946

Any III - N.º XIV

CAP A UNA RESISTÈNCIA MÉS ACTIVA

Fa set anys que Barcelona està ocupada per les tropes i l'esperit totalitari de Franco. En fa, però, quasi deu, que les terres de l'Estat espanyol viuen una tragèdia que difícilment trobarà parions en el món. Deu anys de sang i de persecucions, de fam i de misèria, de denúncies i d'exili, de Rabassades i de Camps de la Bota. Actualment tenim la desfeta interior, tan econòmica com moral, el bandejament de tota organització internacional; i encara, ara, presons i persecucions, fam i famílies desfetes. Per a arribar a aquest resultat calia que Franco se sublevés?

Contra tot això s'alçà una part del nostre poble, l'endemà mateix de l'ocupació franquista de Barcelona. Homes i dones s'allistaren en els rengles de la Resistència; però hem de confessar que el cansament de la guerra civil pogué en alguns més que la crida del deure. Fou en aquell any 1941, que ara ens apareix com una ombra fosca, que a la Universitat de Barcelona el FRONT UNIVERSITARI DE CATALUNYA alçava la bandera de combat, aquells dies en què també els amics del Front Nacional lluitaven. Ara, però, el "problema espanyol", aleshores quasi oblidat, està a l'ordre del dia en totes les reunions internacionals. Tothom parla que si República o Monarquia, que si Franco, Giral o el Pretendent. I molts espensen que ja no cal pensar en la Resistència. Hora transcendent, hora en què es debaten problemes de la solució dels quals depèn l'endemà de la nostra Pàtria. Davant d'aquesta situació no podem esperar amb els braços creuats que els altres resolguin aquestes qüestions fonamentals. Estem en vigilies de fets importantíssims i decisius. No podem dormir, Cal que amb la nostra acció decidida i violenta quan calgui, fem sentir la veu del poble de Catalunya, ja massa temps no sentida. "Desperta, Catalunya!", diuen alguns. No! Catalunya no dorm; els que dormen trist és reconèixer-ho són molts catalans. Cal despertar! Cal que una onada d'agitació popular faci vibrar les entranyes de la nostra terra! Que Franco senti que el poble està contra d'ell. A nosaltres que escoltem la voluntat popular, ens pertoca d'encaminar-la i d'endegar-la evidentment. Les manifestacions dels estudiants, abans de les vacances de Nadal, ens demostren, almenys, que ja el règim és impotent per a aturar la veu col·lectiva. Fem que l'agitació viva i noble penetri en les aules, tant de temps mortes, de la Universitat. Fem que al carrer les converses prenguin un to combatiu; que les nostres mares, germanes, promeses i amigues en llurs reunions i àdhuc en el mercat encaminin la protesta popular, cada dia més a la superfície, vers regions d'eficàcia i de repulsa; que en els cinemes s'aixequin veus (com la nit del dia 19 en el "Palacio del Cinema") condemnant l'opressió i la misèria actuals; i fem, per fi, que cada llar sigui un castell de resistència, un niu de rebols i de combatents per la llibertat.

M. XIV 2

Aquesta és la lluita actual. Unim, doncs, les nostres forces a les altres forces populars, catalanistes i antifranquistes. És precís coordinar l'acció amb els nostres companys de combat, formant l'organisme de lluita capaç d'orientar i dirigir les accions de tot el nostre poble. Aplegem-nos per fer el mateix camí i aquest camí semblarà més curt, Espatlla contra espatlla, colze contra colze, i el nostre cant nacional als il·lavis. Driquem els recels. És l'hora de la unió de la lluita. Les forces democràtiques, a Europa, han triomfat aliades en han anat unides; el nostre país, també, ens hem sentit forts quan hem unit totes les accions i els recursos. «Vai el poble de Catalunya ens mira. Demà ens demanarà comptes de la nostra actitud. Prou passivitat! He dit abans que sembla que tots dormim; que trist seria que es despertador nos les porres de la policia o la trista gelar de les reixes de qualsevol presidí!

Sorra

COPS DE MALL. - Els GRUPS NACIONALS DE RESISTENCIA feren fracassar, ----- col·locant la bandera barrejada al Palau, la maniobra Barba per a ensarronar els catalans tebis amb concessions ridiques de darrera hora. Els GRUPS NACIONALS DE RESISTENCIA, feren fracassar, or, la maniobra de Marti Artajo per a crear a Catalunya un "Partido social-cristiano-franquista" sucursal del que s'intenta fundar a Madrid.

Exigim als intel·lectuals catalans de l'interior, un major audàcia. Podia estar bé fins aquí la resistència passiva; el moment actual, però, exigeix d'ells quelcom més: el manifest públic i directe o tots els intel·lectuals del món i signat per cada intel·lectual català signat, denunciant la persecució franquista a la cultura catalana i demanant un ajut immediat. El poble català, i en nom d'ell, les organitzacions de la Resistència, reclamen als intel·lectuals aquest gest.

DELS PERIODICS DE LA RESISTENCIA. - De la fulla periodica "QUE FEM?", ----- copiam el següent fragment: "El món trenca amb Franco. Ha arribat l'hora que tothom hi trenqui a casa nostra. Ja no admitem més ambicjotets, hàbils, perugues o comediàtics.... El que ningú no pot fer més, si no vol contraure responsabilitats que li seran exigides pel poble, és fer cada esguin un milímetre més enllà del seu deure estriat.... S'ha acabat el demanar per a incorporar-se a les milícies del S.E.U.; s'ha acabat el col·laborar en publicacions oficials; s'ha acabat donar conferències en castellà ni que sigui a "L'Instituto Amatller" o al Foment de les Arts Decoratives. Qui ho faci per vanitat o ambició ja cap a què tenir-se. No amencem ningú, però no admitem equívocs en els nostres rengles".

UN DIA SÓN ELS PERIÒDICS RURALS DEL S.E.U. ESQUINGATS; UN ALTRE, UNA NEEBETA DE FRANCS I JOSÉ-ANTONIO QUE SÓN LLANÇATS DES DE L'ESCOLA SUPERIOR D'ARQUITECTURA AL PATI DE IRST; UN ALTRE DIA PASQUES; UN ALTRE DIA UNS "VISCA CATALUNYA" A LES PAPERS DE LES AULES; TOT ES FOMENT LA PREPARACIÓ DE LA CAMpanyA PRO-UNIVERSITAT CATALANA QUE EL S.U.C. AVIAT EMPRENDRÀ. ESTUDIANT CATALÀ: A L'AGUAFORT!